

Les nostres possessions

LA DEVESA DE FERRUTX

Vet aquí el gran casat de la possessió de La Devesa en una fotografia agoserada d'En Biel Palou.

Era ben hora que fos convidada a presentar-se a la desfilada de possessions artanenques que adesiara estampam a la capçalera de la revista "Bellpuig". No seria gens estrany que, si es concedissin honorances, aquesta fotografia pogués penjar-se alguna flor.

No endebades La Devesa de Ferrutx -vigilant incommovible dels passatgers de La Colònia de Sant Pere- ens porta noves del temps passat fins i tot del temps de la morisma.

En aquest indret mariner i muntanyenc, esdevé un cas desusat pels qui enduits per la curolla d'enfilar topònims tresquen, palm a palm, la geografia de Mallorca.

El nom de La Devesa de Ferrutx engolí un vell topònim, Benimofarritx, que trobam enregistrat en el "Llibre del Repartiment" pertocant a Petra.

A principis del segle XIV, el Rei En Jaume II de Mallorca emprengué la construcció de La Devesa, escollint com a centre d'ella aquesta antiga alqueria. Hi hagué guerra lingüística entre Benimofarritx i La Devesa. Vencé La Devesa, però no del tot. Dins la subtoponímia aguanta fort el pas del temps i els venteguers de la novetat la Coma d'En Fraig, un brullim de la soca sarraïnesca que resisteix la novella empeltada de sabs forasters.

Ser felicitat...Com? (XV)

TURISTES

L'imatge del turiste, despistat i sense preocupacions, mirant amb sorpresa al seu entorn, sens ha fet familiar aquest estiu. I hem pensat amb el context psicològic d'aquesta figura que tant alegra la nostra illa en els mesos de calor.

El viatjar constitueix una de les principals característiques del nostre temps. L'augment del nivell de vida, els nous condicionaments socials i la mobilitat de la mateixa societat faciliten aquest curiós fenomen.

Viatjar és una bona escola per a la vida. Ens permet de conèixer noves cultures, sentir el bategar de persones desconegudes i aprendre a llegir la varietat de l'immens llibre de la vida.

Ens fa sortir del nostre limitat cercle de convivència diària, aixemplant l'horitzó de la nostra curiosa mirada, tantes vegades a-

HE SOMIAT UN PAÍS...

He somiat un país en el qual les persones es valoraven per lo que eren més que per lo que tenien o aparentaven tenir; en el qual la gent s'alegrava dels èxits, encerts i triomfs dels veïns i coneguts, alhora que eren molts discrets i procuraven no airejar els defectes, vicis i intimitats dels altres; un país en el qual es parlava sovint d'allò bo que havia fet aquella persona o aquella altra, d'aquell gest desinteressat, d'aquella acció digna d'imitar, d'aquell testimoni d'entrega i d'ajuda mútua, d'aquelles persones que havien fet les paus i d'aquelles altres que s'havien ajudat en moments de crisi. He somiat un país on la primera pàgina dels diaris sempre es reservava per a una bona notícia.

He somiat un país en el qual no s'emprava mai l'expressió "això és problema teu", en el qual els pares es prenen responsablement l'educació dels seus fills sense regatejar-hi esforços ni fer-los el camí massa fàcil i planer, en el qual les persones no tenien necessitat d'incorporar blasfèmies ni paraules malsonants en el seu parlar i en el qual els joves il·lusionats havien decidit passar de la droga i de la super-droga de la societat de consum, ja que l'única diversió havia deixat de ser la discoteca pel fet d'haver descobert horitzons i ideals pels quals valia la pena lluitar, sofrir i fins i tot morir.

He somiat un país en el qual les persones amb doblers i riqueses havien renunciat a guanys elevats a canvi de poder donar treball i vida a aquells que en cercaven, i també he somiat treballadors participant en la gestió de les empreses, honorats, responsables i conscients en la seva jornada laboral.

BELLPUIG

REVISTA QUINZENAL

Nº 67 IV Epoca 22 octubre 1983

DIRECTOR :

Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :

Miquel Morey

Antoni Gili

Jaume Mayol

Clement Obrador

Mre Pilar Lucas

Joan Pastor

Guillem Artigues

Guillem Bisquerra

(Administrador)

COL·LABORADORS :

Jeroni Ginard

Pere Pep Gil

Pep Català

Pere Gili

Sebastià Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Carrer Sant Salvador, 2.

Tel. 56 20 20 - ARTA.

IMPRIMEIX :

GRÀFIQUES LLEVANT

Carrer de Ciutat, 55

Tel. 56 26 04 - ARTA.

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969.

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

trofiada per l'egoista visió de les nostres coses.

El turista, allunyat de les tasques de cada dia, té la possibilitat de trobar-se amb ell mateix, essent senyor del seu temps, al marge de tota obligació externa. Tot això permet enriquir la seva personalitat amb noves experiències. També troba l'ocasió d'apropar-se fraternalment amb els altres, lluny de les crispacions i les pressions de l'horari laboral.

Té temps, així mateix, de trobar-se amb la natura, llegir el missatge amagat dins totes les coses i combregar amb l'encís de la llum nova de cada dia. Pot trobar-se, també, amb Déu en un clima de serenitat i silenci, no esquinçat per la frissor i pels sorolls.

Tots podem fer que les vacances siguin bones per tothom, ben aprofitades, plenes de sol, saturades d'aires purs, farcides de pau i d'amistat, motius de descans i de renovació.

Els turistes no són, tan sols, portadors de fàcils divises, sino ser humans necessitats de descans.

Gregori Mateu Estarelles

ECOS

NACIMIENTOS

Día 13 de setiembre.- David Cantó Gil, hijo de Juan y de María. C. Son Servera, 57,2º.

Día 10.- José Miguel Bonín Mayol, hijo de Pedro y de Margarita. C Figueras, 25.

Día 26.- Antoni Ginard Sureda, hijo de Jerónimo y Ana María. C. Ciutat, 30.

Día 22.- Ana García Donoso, hija de Manuel y de Carmen. C. Sorteta, 70.

MATRIMONIOS

Día 10 de setiembre.- Juan Masarro Soler con María Isabel Sancho Orell.

Día 17.- Miguel Esteva Bauzá con Catalina Natividad Ginard Esteve.

Día 18.- Juan Nicolau Sureda con María Isabel Vazquez Ortega.

DEFUNCIONES

Día 5 de setiembre.- Apolonia Lliteras Sansó, "Catoia". C. Ponterro, 32.

Día 5.- Juana Ana Ferrer Rosselló "Caneta". C. Pou Nou, 11.

Día 18.- Pedro Iturbide Guallar. C. Pou Nou, 13.

Día 27.- Bartolomé Pascual Pascual. C. Parras, 96.

Día 29.- Catalina Cantó Barceló. "Mossona." C. Pep Not, 20.

Textos: G.Bisquerra

A LA FI pareix que les coses comencen a marxar per dins l'Ajuntament. No, i creis-me, que n'hi ha hagut de brou! Els de la minoria diuen que no hi ha dret que quan hi ha una cosa important per aprovar, no deu haver de compareixer el batle per fer-los la punyeta. No en faltaria d'altre! No i els de l'esmentada minoria prometeren als mitings que ells es presentaven per guanyar i si no per col·laborar en tot lo que fos bo per el poble. Lo cert és que durant tres mesos a les votacions dels plenis sempre hi havia empat.

.....

SOL·LICITAM un aspersor gegant damunt Sant Salvador, per fer ploure dins la nostra comarca, perquè de no instal·lar-se la pluja artificial no menjarem esclata-sangs i els pobres pueters no sabem de què menjaran. Seria una desgràcia que per manca de pluja perdéssim dins la vila aquesta antiga institució tan nostra.

.....

HI VA haver un conseller que va dir que els doblers que es dedicaven al S.M.O.E. es podrien dedicar a altres menesters, ja que el profit de la pedagoga municipal durant aquests anys no s'havia notat. Per lo vist aquest bergantell no s'ha donat compte que dins Mallorca (i ho deim amb orgull) som pioners i imitats en aquest servei, i avui en dia a pobles veïnats d'Artà i per primera vegada a Ciutat (a nivell municipal) s'implanta aquest servei.

Groc, Negre i...

COMERCIOS

Después de un cierto período, no muy largo por cierto, de venta al público, parece que este mes, cierra sus puertas la "Boutique Nuredduna", sita en la calle C.Despuig, la cual estaba regentada por Antonia Cabrer Fito.

Por otra parte ha sido inaugurado estos días "Estil" nuevo local dedicado a la venta de calzado y prendas de vestir infantil y juvenil, el cual está ubicado en la calle de R.Blancs 7 (antes taller de Ca's Nongues). Dicha tienda está regentada por las Srtas. M^a de los Angeles Miguélez y Damiana Ferrer.

Siguiendo con este tema, se están adelantando las obras para emplazar un nuevo supermercado.

RELEVO

Según parece ya ha tomado de nuevo las riendas del Consistorio nuestro alcalde Jaime Morey, en cese durante unos tres meses por motivos de salud. Enhorabuena por su restablecimiento y también a la alcaldesa accidental, Rosa Servera, la cual parece haber cumplido con normalidad el cargo de primera autoridad.

RESIDENCIA

El día 15 de este mes y costeado por la Caja de Ahorros "Sa Nostra", nuestros residentes han hecho una excursión a Lluç. Enhorabuena a dicha entidad bancaria.

EXPOSICION

En "La Caixa" inauguró estos días una exposición la artista Anto Pizá Esteve con paisajes de Artà y Capdepera.

La felicitamos por el éxito obtenido.

NUEVO TECNICO PARA EL SMOE

Ha sido nombrada para desempeñar el cargo de Técnico del SMOE la Licenciada en Pedagogía en la especialidad de Terapéutica, la srta. Dolors Talents Aguiló.

Desde estas líneas le deseamos éxito en el desempeño de este cargo para el bien de nuestros chavales y del pueblo en general.

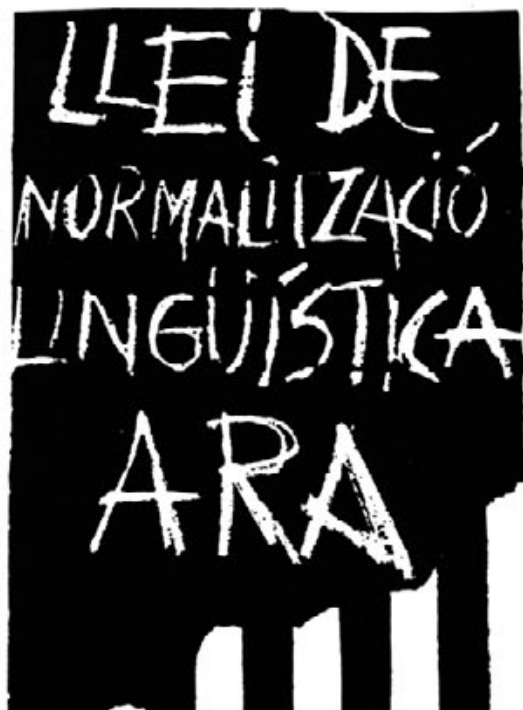
NUEVO MEDICO

Ha tomado posesión con carácter de titular el nuevo médico de cabecera D. Augusto León Pérez, ocupando la plaza que interinamente desempeñaba D. Javier Cerdán.

EXCURSION

El día 16 de octubre y programado por la Catequesis de adultos, se organizó excursión al Puig de Pollensa, como "entremés" de principio de curso, ya que parece hay otras programadas.

LA NIT DE SANT BARTOMEU (HOMENATGE)

- A Biel Tous, home i poeta,
cara oculta d'una personalitat.

Els cels eren tupits, amb un color negrós, era, sobre totes les coses, uns dels elements que a la meua infantesa distingien, en especial, el dia de San Bartomeu, aniversari de velles tormentes històriques, aniversari de sang, i d'alegries, un punt marca qualsevol distància que hi haja d'aquí al passat, un qualsevol 24 d'Agost.

Així, poc a poc passava la meua infantesa, coberta d'aniversaris tormentosos, de dies i nits de pluja constant, i si miraven la mar allà a lo més llunyà, a l'horitzó, podíem contemplar el punt a on el llamp i el mar s'unien amb unes furioses nits de noses, i creaven la conjunció vital dels elements primigenis, és a dir, el foc i l'aigua, i la seva unió concentrada a l'horitzó, semblaven més unes perdudes explosions atòmiques, que la pròpia fúria del llamp, la fúria desencadenada de la mare Natura.

Poc a poc, el dia passava fora que el sol haqués il·luminat els nostres passos juvenils, plens de fúria i de goig i per a fi, inesperadament o millor dit repentinament, ja que l'esperàvem amb il·lusió, apareixia la nit, nit de tempesta, nit de pluja, suatge, forta, constant, produïent ella de la fúria dels niguls, de la fúria incontrolada dels cels.

La nostra impotència de simples humans es sentia fortament, quan dins aquesta nit estèiem acompanyats per l'aigua quasi-milagrera, per l'aigua

etèrea, que flotava per sobre els estels, com si fos un ocell, diurna com l'oronella, nocturna com l'òliba, pluja desitjada que ens aïllava dins la nostra pròpia illa, dins el nostre propi poble, dins la nostra pròpia morada, eren aquells dies en què un sol se pot enfrontar amb un mateix davant un mirall, o practicant aquell noble art hereditat d'aquells vellíssims avantpassats grecs o helènics, discorrent i meditant sobre allò tant profund que cada home du dins ell, que porta la mateixa natura, o que ens indica amb breus fugisseres notes la simfonia dels estels, "Amor Universal", "Justícia Social", Igualtat, Fraternitat, Llibertat, volent trobar asseguts a una cadira, veiguent com cau la pluja, el secret primer dels astres i de les pedres, volent trobar dins la naturalesa allò que ens fa als homes, homes, d'allò que parlaven i mai trobaven i mai ens posaven d'acord; les idees són múltiples a l'igual que els estels, i el secret d'allò que volíem trobar no el trobaríem en aquell dia i en aquella situació, tota aquella vasta cosmologia de cossos que semblava venir, el coneixement que no podíem disposar sobre una sola estrella, veim després, amb silenci que el coneixement es troba a tot l'univers, un cúmul inabarcable d'infinituds.

Éra una altra època, quan encara plovia, i pels carrers passaven carros, ara, avui, anys més tard, és una altra època, l'època del "homo-màquina", del "món-màquina", d'allò que rebutjàvem perquè érem infants i perquè somniàvem amb el paradís de Costa i Llobera, un paradís mallorquí plagat d'alzines i de pedra eternes, milenaris, casi tan velles com els propis elements, ara avui, per molta gent que hi haigui el paradís de Costa i Llobera, és encara desconegut, i per lo tant, les discussions sobre la nostra pròpia identitat de Fills de Nobles Alzines, velles, eternes i quasi-màgiques, està amagat sota els sols cremats del nostre propi poble.

Mentre la pluja volia rompre els vidres de les finestres, i encara de tant en tant, maldament no hi haigui carros, també sol ploure, amb la mateixa fúria d'aquell principi amb què el món es creava.

Toni Picazo

INTERESA INSTALAR TELEFONO EN ARTA

SI ALGÚN ABONADO

DESEA DESPRENDERSE DEL SUYO,

ROGAMOS SE DIRIJA A:

MARGARITA MOREY, C/ R. BLANES, 7 - ARTA

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 48

San Agustín
Palma de Mallorca

SEÑORA O SEÑORITA

Podemos ayudarle a organizar su propio negocio sin desembolso alguno.

En su sector, estre sus amigas, vecinas y familiares.

COECO-FULLER

INFORMESE SIN COMPROMISO

LLAMANDO AL N°

56 21 03 DE ARTA

LA DEIXA DEL GENI GREC, resumida i contada

Continuació

Una vegada que els navegants hagueren escoltada tan absurda i calamitosa narració, de comú acord, anaren pressurosos a cercar forces del poble poderós, vencedor i amic, per acabar, amb la seva ajuda, amb aquella raça horrenda que desconeixia la compassió.

Segurament devia pensar, Melesigeni, en venjar-se del seus companys assassinats i en recobrar aquella bellíssima jove, que no havia entesa, però melosa i a la que devia tant, a pesar de que li havia captivat el cor.

No tardaren massa en arribar el potent egipci Boken Rau, amb el seu ben entrenat exèrcit, que per aquelles dates devia acampar per Bòccoris més o manco per on ara és el Port de Pollença.

Els pobladors del talaiot mai no havien vist un exèrcit tan ordenat ni tan avengut d'armes, per ells desconegudes. Lluitaven sobre cavalls i duïen màquines guerreres que veïen per primera vegada. Hi havia penjat a l'esquena, del que treïen flexes enverinades i, amb l'arc, les disparaven certerament.

El foners de la tribu reberen l'anomenat exèrcit amb forta pluja de pedres i es defensaren com a lleons.

Lluitaren llargament amb valentia no superable. Però, l'arribada d'una gran ballesta, que es va posar a desperar dards d'enclitè i estopa encesos, sobre el poblal, féu caure el pes de la victòria a favor dels estrangers.

El foc s'estenia més aviat que el vent, fent que els habitants i guerrers del talaiot fugissin d'una part a l'altra com enfollits, ofegats per la fumaguera. Dels cimals de les alzines s'escoltaven els cruixits de la caiguda i que més extens feien l'incendi. S'escoltaven els gemecs esgarriadors dels que, encesos, es remolcaven per terra o per la fulleraca de les alzines, o que morien esclafats pels arbres que s'esfondraven.

El que més va contribuir al total desconcert dels talaiòtics fou la caiguda de l'alzina sagrada, mare de l'espessura del bosc.

Ja no quedaven foners, ni dones, ni tampoc infants de llet. Era l'extinció completa d'una raça orgullosa que mai no havia estat sotmesa i, que abans de veure-se sotmesa sota el jou estranger, preferia cent vegades la mort.

Els sacerdots, units a una altura del Puig de les Cavernes, contemplen d'enfora i angustats, la destrucció completa del seu poble tan estimat i mai retut. Des d'allà pregaven als déus que els ajudassen.

Veient-ho ja tot perdut, el gran jerarca, en prova de què ja mai la història parlaria de la seva humiliació, amb un gest majestuós, i en presència dels ministres, es va arrabassar els seus cabells blancs i també la barba. I, perquè els invasors no trobassin ni els ossos, va manar als joves que fessin feixos de llenya seca. Carregats els joves amb la llenya, se n'entren tots dins l'augusta i fantasmal cova. Quan arribaren a la gran sala del déu ocult, feren allà un gran fogueró.

Magnífica pintura del jove artista S. Massanet, fotografiada per P. Sancho.

Prest, les llamarades il·luminaren el bell temple, i a la veu emocionada d'aquell venerable capdill, tots, amb muda obediència, voltaren la gran pira. Units de les mans, dansaren set voltes en torn del circuit i, a la setena, tots, al mateix temps amb un horrible crit, se tiraren dins el foc. Solament quedava en vida el vell jerarca que, abans de tirar-se al foc volgue veure si algun covart se n'escapava. I a la llum de les llengües de foc, quan va allargar la vista, es va trobar amb la neta ocupant l'august trono.

Nuredduna, tranquil·la com reina que ha complert amb el seu deure, descansa. El vell governant, trèmol de pena i de ràbia, descobreix en el front pur de la persona per ell més estimada, una ferida que, com si d'un clavell vermell i premsat es tractàs, encara destil·lava alguna gota de sang novella.

El rostre del més alt dirigent de la tribu, es va contreure de dolor, i les llàgrimes d'angoixa banyaren els solcs de les seves galtes... i llençant un crit que esqueixava l'ànima "¡Ai, Nuredduna!", va saltar dins la gran foguetera que va cremar llargament com holocauste del temple solitari. El fum va tenyir de negre les blancures alabastrines dels cel·rasos, enclètexs i capitells de columnes...

I així encara resten vestides de dol les Coves d'Artà.

Miquel Tous (Setembre 82)

ELS HOSPITALS D'ARTÀ

(I)

Per A. Gili

Dins l'edat medieval, a la vila de l'Almudaina d'Artà, ja s'eregeix un hospital per encobrir als pobres i malalts.

El primer hospital de què en tenim notícia és un hospital duit a terme per acomplir la disposició testamentària de N'Arnau Despuig. Segons aquesta disposició fou convertit en hospital un alberg que posseïa, en alou de la Casa de Bellpuig. D'aquest hospital en fou elegit per a regir-lo Bernat Sala, sense esser requerit el Prior en gran perjudici seu i del dret alodial. Contra tot això reclamà Fra Guillem de Comes, Prior de Bellpuig d'Artà, l'any 1355, recurrent al Governador de Mallorca.

El Governador, dia 30 de gener del mateix any, ordenà al batle d'Artà que, ja que l'hospital ha estat edificat més de fet que de dret, el Prior i la Casa de Bellpuig siguin conservats en el seu dret, manant-li que, remogut de l'alberg l'esmentat hospital, es torni posar l'alberg en l'estat en què es trobava abans d'esser edificat l'hospital. En el cas de què Bernat Sala tenguí en contrari altres raons que oposar comparega davant el Governador el dia tercer després d'haver-li presentades les lletres.

L'assumppte de l'hospital hagué conseqüències molt desagradables.

Bernat Sala i la seva esposa Angelina injuriaren i ofengueren "ab massa e ab altres maneres de armes" l'honorat Fra Guillem de Comes, Prior de Bellpuig, segurament per aquesta qüestió.

Dia 10 de febrer, es mana al Batle d'Artà que juntament amb el notari faça un esbrinament dels fets i, baix el segell de la cort, l'envii en carta tancada al Governador.

D'un altre hospital artanenc hem de fer la referència de seguida, construït al començament del segle XV.

Guerau Montargull, pel mes de novembre de l'any 1415, deixà en el seu testament, per amor de Déu, 20 sous de moneda mallorquina a l'hospital recentment edificat a la parròquia d'Artà.

Les almoines de l'hospital eren

recollides per l'hospitaler, home encarregat d'aquesta missió en les acaptes organitzades a favor del mateix hospital. Joan Sanxo, l'any 1483, essent l'hospitaler d'Artà, rep llicència de poder acaptar per l'hospital artanenc.

Aquesta institució de la vila d'Artà fou assentada a la cantonada dels carrers, avui de Son Servera i de S'Abeuredor, en terrers provinents del Camp del Pou, és a dir, del Camp del Pou d'Avall.

Antoni Estelrich, juny de l'any 1504, ven a Sebastià Carreres, una part de camp de pertinença del Camp del Pou que té i posseeix bastant a prop de la vila, de la siquia amunt, juntament amb 7 barcelles de forment censals que està obligat a fer-li, cada any, Gaspar Font, per una era, un forn de coure teules i un trosset de terra que foren de pertinençies de l'indicat camp, afronta amb camí públic i amb la plaça del Pou d'Avall, amb l'altra part del camp a ell remanent o la siquia que corre entre la part venuda i la part que es queda, amb el camp de terra de Joan Gili, notari, anomenat La Sort Llarga, amb un altre camí públic, amb un tros de terra de l'hospital i amb l'era, forn i trosset de terra de Gaspar Font.

El mateix any, Jaume Colomer ven a Daniel Pelegrí una sitja -cavitat subterrània destinada a guardar-hi collita, principalment cereals- que té i posseeix a la plaça que hi ha davant l'hospital de la vila d'Artà, ben enfront de l'hospici o cases de Bernat Forns, mestre d'escolans, com és ara, un destre davant la porta de l'hospici de Bernat Forns i un destre i una passa prop del lla-doner damunt.

Bernat Forns -el primer mestre d'escolans fins ara conegut- bé és digne d'una recordança. Aquest mestre tenia les cases davant l'hospital d'Artà i damunt elles hi deixà manda pia.

Devers l'any 1570, Jaume Font i Antoni Font, germans, fan tres sous per unes cases i hort que posseeixen davant el sitjar de

Campanaret de l'oratori de l'hospital d'Artà. Foto: P. Sancho.

l'hospital per ànima de Bernat Forns. Les cases afronten amb la plaça pública de l'hospital, amb l'hortal del discret Nicolau Gili, amb hortalers del venerable Mossèn Llorenç Blanquer, prevere, i de Pere Jaumet Terrassa, amb les cases de Llorenç Vives i amb les del prevere ja anomenat.

En aquest temps sembla que la Universitat d'Artà tenia buida o no plena del tot la Casa de l'Hospital.

A la sessió de la Universitat d'Artà de dia 6 de gener de l'any 1561, s'acordà formalitzar un contracte amb Vicenç Garcia, ferrer de Capdepera, per a passar a viure a l'hospital d'Artà. Tal volta, aleshores, la vila afreturava de ferrers: "Item mes los dits jurats sabens y attanents com vicens garcia farrer loqual sta en ell castell del cap dela pedre diu ques volria mudar enla pnt villa yno trobe casa p alogar y diu auria suplicat los jurats que li logassen la casa del spital y ell pagara III (lliures) de loger ab condicio que los jurats lexen un apartament (o) dos per los pobres si ni avia los quals dits jurats e consellers tots en una cosa concordants determinaren e donaren potestat en els honors jurats (o) a la major part de aquells ques conserta ablo dit vicens garcia com millor los a parra".

Sr. Director:

Advertido error en el nº64 de la revista de su digna dirección, al tratar de la reseña de la sesión de este Ayuntamiento del pasado día 25 de Agosto en lo que se refiere a las asignaciones de los miembros del Consistorio, a sugerencia de la Corporación, le ruego rectifique la citada información, toda vez que en la mencionada sesión por seis votos a favor (Independents y PSOE), y cinco en contra (CDS, AP y el Sr. Mislata), se acordó el continuar con las asignaciones que venía percibiendo la anterior Corporación.

Artá 4 de octubre de 1983.

Atentamente le saluda

El Secretario.

(firma ilegible)

Víctor Villasante Claudios.

G.A.T. 820

C/. Binicanel·la, 12.- Tel 58 55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

IMPORTANTE

Para todas las salidas del R.C.D. MALLORCA, durante la actual liga, VIATGES MILLOR en combinación TUR AVIA, le facilitará billetes avión, hotel y entrada que en cada caso se publicará.

TEL AVIV

8 días, 64.100 Ptas (H. 5 estrellas, 72.440)

JERUSALEN

8 días, H. 3 estrellas, 65.750 ptas, con desayuno

EGIPTO

Clásico en avión, 8 días, 88.900 Ptas. pensión completa Hotel de 1ª.

EL CAIRO

8 días, 59.900 Ptas.

CRUCERO POR EL NILO

A todo confort, 112.900 Ptas. pensión completa

MOSCU-KIEW

8 días, 89.900. H. de 1ª. pensión completa

LOS BALKANES

15 días, 102.900 Ptas. H. 1ª. pensión completa

RUMANIA

8 días, 45.900 Ptas. H. 1ª. pensión completa

INDIA-NEPAL

15 días, 188.900 Ptas. H.1ª. pensión completa

TAILANDIA (JAPON)

15 días, 267.900 Ptas.H.1ª. pensión completa

CHINA (HONG'KONG)

16 días, 286.900 Ptas. H.1ª. pensión completa

TURQUIA (ESTAMBUL)

8 días, 46.900 Ptas. H.1ª. pensión completa

CUBA

10 días, 79.900. H.1ª. pensión completa

PARA OTROS PUNTOS DE EUROPA, ETC....

CONSULTENOS

DE LA COLÒNIA DE SANT PERE

Les muntanyes demanen ajuda

S'ha acabat l'estiu. La gent ha tornat als seus llocs habituals de treball, les platges han quedat desertes i, després de les pluges, han començat a néixer, enmig dels nostres pinars calcinats, els primers brins de càrritx tendre.

Durant l'estiu vaig fer referència al foc, a la forta impressió que me causà veure els boscs cremats, les muntanyes desertes i pelades i la vida de molts d'anys reduïda a cendres, que les pluges se n'han enduit a la mar.

En mallorquí tenim una expressió que diu: "Guardau-vos d'un ja està fet". Crec que després dels incendis que hi ha hagut durant aquests mesos de calor, no cal llamentat-se ja que són un fet irreversible; però em sembla que no podem quedar-nos amb les mans creuades esperant que muntanyes i garrigues es cobresquin de pins, si noltros no hi col·laboram de qualque manera.

La mare terra, té recursos suficients com per poder fer brotar dins dos dits de terra, cents de pinotells allà on hi havia hagut un pi gros; el que passa és que no pot fer miracles quan es tracta d'haver de repoblar un bosc que estava format per pins joves i encara no tenien llavors a bastament per poder tornar començar la vida altra vegada. Per això trob que si la mà de l'home ha estat capaç d'encendre un llumí(misto) o tirar una llosca de cigar encesa provocant així un incendi i la conseqüent destrucció, de la mateixa manera, pens que també ha d'esser la mà de l'home que aidi a la natura a tornar invertir altra vegada. Això és pot fer mitjançant la repoblació forestal.

Me consta que molts d'al.lots i joves i adolescents són fortament sensibles davant el fet ecològic i les preocupa la contaminació i els indignen els incendis provocats i senten un profund respecte per la vida de la natura. En base a aquesta afirmació que faig a partir de fets constatatats, propós el següent de cara a la repoblació dels nostros boscs.

A) Que tots els Ajuntaments afectats pels incendis proposin a ICONA, un pla immediat de resembra d'arbres.

B) Que aquest pla se dugui a terme amb l'ajuda i supervisió d'ICONA, però que també hi prenguin part els al.lots de totes les escoles dels municipis ferits pel foc.

Tots els anys, quan entra la primavera (quan ja no és temps de sembrar arbres) se celebra el "Dia Mundial Forestal" i els al.lots planten el seu arbre. La proposta seria fer el mateix però amb molts d'arbres i abans de Nadal. Així es conseguirien dues coses: 1ª) Que surassin més arbres i 2ª) que els al.lots prenguessin consciència de lo que significa un pinar cremat i en conseqüència respectassin els que ells haurien repoblat, que vendrien a ser bona part dels boscs de Mallorca.

D'aquesta manera d'aquí a vint anys tornariem a tenir les muntanyes amb pins, i els al.lots (homes ja) amb la consciència formada per conservar lo que els ha costat. Sé que això té les seves pegues, però em sembla que val la pena provar-ho. Així matariem dos ocells amb una pedrada: vestir les muntanyes d'arbres i fer que els al.lots les estimassin

Andreu Genovart

Artà 1-Ferrerries 2

S. Mahonès 2-Artà 0

Sigue el Artà una marcha muy increíble después de unos inicios de temporada realmente buenos y que hacían presagiar una campaña llena de éxitos y triunfos. La verdad es que por ahora vemos las cosas muy negras, sin quitar el "negrísimo" que nos lo hacen ver algunos trencillas y principalmente el Sr. Bueno en el partido contra el Ferrerries.

Si bien influyó en el resultado escamoteando "unos" penaltys, también hay que decir que el Artà sólo jugó 30' de excelente fútbol y en donde marcó su "fabuloso" gol, que en principio hacía presagiar un buen partido y un mejor resultado. A partir de este tiempo empezó a caminar el equipo local y a correr los visitantes, sin que el Artà pudiese hacer nada ya que era imposible poder luchar frente a un equipo de mayor fuerza física.

En Mahón las cosas rodaron por un estilo y el Artà no supo aprovechar los momentos de desconcierto y aprovecharse del estilo lento que tras el gol imprimieron los locales, y no se consiguió empatar y quizás lo mejor visto como van las cosas es que no hubo ni lesionados ni tarjetas.

Todo ello y viendo que el próximo contendiente es el eterno rival de Cala Millor, el Badía, todo hace presagiar que no bastará la lucha, que eso si hacen los jugadores, sino que deberán tener más fuerza y más moral, cosa que hoy por hoy esta a niveles muy bajos.

El Artà que tiene la misma estructura del equipo no tiene porque ser uno de los más goleados y uno de los menos realizadores y no valen las excusas de los arbitrajes, arreglemos lo nuestro, y esto es tener más fondo, más fuerza y más rapidez.

MAYOL

RESULTADOS

J.D.Inca 2- Avance 2 (Alv)
 Avance 4- Badía 0 (Inf)
 S.Jaime 0- Ferrutx 1 (peñas)
 Bellpuig 2- Perlas 1 "
 Alaró 0 -Artà 5 (Juv). Ginard 3,
 Jorge y Piris.
 Artà 1- Ferrerries 2 (3ªN)
 15-16 de Octubre
 Avance 0- Olímpic 1 (Alv)
 Poblense 5- Avance 0 (Inf)
 Cardassar 1- Bellpuig 0 (peñas)
 Ferrutx 4- P.Amer 3 "
 Artà 2- Porreras 0 (juv). Ginard
 y Jorge.
 S. Mahonès 2- Artà 0 (3ªN)

Visto "desde" el matadero

+++ Desde que el Artà sigue pasando el charco se sigue "mojando"
 +++ Desde que nos pitan algún penalty seguimos sin saberlos aprovechar.

+++ Desde que pronto tendremos locutor local y teléfono en Ses Peñeres, ¡Ojo con las taquillas!

+++ Desde que los juveniles "juegan" por la tarde y algunos juegan de verdad, será cierto que la afición prefiere a la cantera.

+++ Desde que se producen situaciones muy desagradables en los encuentros de peñas ¡Cuántos estarían mejor en la montaña que viendo un partido!

+++ Desde que los juveniles tienen portero, lo tienen además muy tranquilo (tiempo hacia)

+++ Desde que Grillo juega con el Ferrutx, ¿No lo nota el C.D. Artà?

+++ Desde que se fundó el Bellpuig ¿Cuántos años hace?. ¿No les va pasando el tiempo?. Eso si, camaradería y honestidad al 100% (como debe ser!)

+++ Desde que se prepara el gran match, Artà-Badía. ¿Qué "nombre" tendrá este día?

+++ Desde que empezó esta tercera nacional. ¿Qué lugar ocupan los locales?

+++ Desde que nos parece ver fútbol, insistimos en una decisión a tiempo.

UNA DOCENA, - UNA

Foto: G.Bisquerra

Equipo de juveniles que domingo tras domingo van consiguiendo auténticas goleadas. En casa y a domicilio.